

Ágh István

Fölragyogtak a papírszárnyak

A *Hitel* évfordulójára

Vak novemberi este volt,
azzal sötétebb, hogy vidéken,
nyirkos hideget hintett széjjel
a fényhiányos lámpasor,

mint az utazó idegen,
kinek korai még az ágyban,
és éjszakáját elodázva
ülne a kocsmaszegleten,

úgy mentem a nyitva tartó
italboltba, talán találok
egy helybelit, ki barátságos,
vagy egy betérőt az utolsó

leszálló utasok közül,
Budapestről is jöhetnének,
hátha olyan valaki lép be,
kinek a vendég megörül,

ez a közönséges este
miért más mégis, mint a többi,
hiszen huszonöt év sem törli
emlékét, hogy versbe szedjem,

nem a körülmények miatt,
inkább egy másik költeménytől,
ahogy belépő ismerősöm
hozta az egyetlen szabad

lapból a legelső számot,
amelyben én is megjelentem,
s a törkölyszagú kocsmafüstben
fölragyogtak a papírszárnyak,

véletlen volt a hely s idő,
esetleges találkozással,
de mesterségem szabadsága
attól a naptól mérhető,

amelyik még hasonlított
november ama hajnalára,
mikor a szétlőtt utcalámpa
vakította a holnapot.

Ágh István (1938) író, költő, műfordító. A *Hitel* főmunkatársa.